

Az 1886-ik évi erdőőri szakvizsgák.

(Folytatás és vége.)

XI. Pozsonyban.

A folyó évi erdőőri szakvizsgák Pozsonyban október hó 18—22-ike közt tartattak meg Lászlóffy Gábor kir. erdőfelügyelő elnöklete alatt.

Vizsgáló biztosok voltak Boboth Ede, nyug. kir. közalapítv. erdőmester és alulírott. Pozsonymegyét pedig Ollé Lajos, a közigazgatási erdészeti bizottság elnöke képviselte.

A vizsga letételére a nyitrai erdőfelügyelőség kerületéből 26 egyén nyert engedélyt, a kik a vizsgán meg is jelentek.

Az írásbeli kérdések a következők voltak :

1. Minő helyen és miképen rendezendőkbe a csemetekertek? Mikor és mily módon eszközendő azoknak megmunkálása? Mikor és miképen a bevetés? Miben áll a csemetekertek további gondozása? Melyek a csemetekert legveszedelmesebb ellenségei, s miképen pusztíthatók?

2. Egy háromszög alakú erdőrészleten, melynek alapja 120^0 és magassága 80^0 , a luczfenyő fakészlet eladandó. Mennyi az eladandó terület nagysága? Mennyi fa található rajta, ha minden holdon 280 törzs áll, s a vett próba után a mintatörzs haszonfának használható része 18 *m*, és hossza 34 *cm* középátmérőjű? Továbbá, mennyi a haszonfáért befolyó pénzüsszeg, ha vevő tömörköbméterenként 2 *frt* 10 *kr* tőárt fizet?

3. Minő erdőkben tiltja az erdőtörvény az irtást? minőkben a legeltetést? s minőkben az alomgyűjtést?

Mi az erdőőrnek kötelessége, ha ily tiltott cselekményt védkerületében, s mi ha ilyeneket idegen területen észrevesz?

A vizsgálatok eredménye :

kitünően képesített	2,
jól	6,
kielégítően	16,
nem	2.

Az 1879-ik évi XXXI. tv.-cz. életbelépte óta Pozsonyban 100 egyén képesített az erdőőri szolgálatra, kik közül a 17. §. alá tartozó erdőbirtokosoknál szolgál 65 egyén, azaz 54⁰/₀, a magánosoknál szolgál 35 egyén, azaz 46⁰/₀.

Ezen ⁰/₀ arány, tekintve, hogy a nyitrai kerülethez tartozó erdőbirtokból 58⁰/₀ a 17. §. alá tartozik s csak 42⁰/₀ képez magánerdőbirtokot, igazolni látszik azon körülményt, hogy a nagyobb magán erdőbirtokosok saját jól felfogott érdekükből kifolyólag az erdőőri, s illetve a technikai segítség-mélyzet kiképztetése és alkalmazásáról minden megszorítás nélkül eddig aránylag jobban gondoskodtak, mint a 17. §. alá tartozó erdőbirtokosok.

Jenőfi Jenő,
kir. alerdőfelügyelő.

XII. Pécssett.

Az erdőőri szakvizsga Pécssett a nagyméltóságú földmivélés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. ministerinm folyó évi 53.350. szám alatt kelt rendelete folytán október hó 18—21-ig tartatott meg, melyen Dernyei Antal m. kir. erdőfelügyelő, mint elnök; Schréter Károly urad. erdőfelügyelő és alulirt, mint biztosok működtek közre.

A vizsga letételére 20 egyén nyert engedélyt, kik közül azonban egy a vizsgán nem jelent meg.

A megjelent 19 vizsgajelölt mint erdőőr van alkalmazva, és pedig : hitbizományi birtokon 9, egyházi birtokon 3, magánbirtokon pedig 7. Korra nézve a legidősb 53, a legfiatalabb 24 évét töltötte be.

Írásbeli kidolgozásra a következő három kérdés adott fel :

I. Milyen fekvésű erdőkben alkalmaztatik a fának csuszatók segítségével való szállítása, hányféle csuszatót különböztetünk meg, s hogy építjük a tűzifa csuszatókat?

II. Tekintve az 1879. évi erdőtörvény intézkedéseit, mire kell az erdőőrnek a véderdők őrizeténél leginkább figyelni?

III. Tegyen vizsgajelölt előljárásiágának jelentést arról, hogy az őrizetére bízott erdőkerület lombfalevelű erdőségeiben futótűz támadt, s tekintettel a száraz időjárásra, a tűz mielőbbi eloltására milyen intézkedéseket tett?

Az írásbeli dolgozatokat a szóbeli vizsga eredményével egybevetve, a 19 vizsgajelölt közül 1 „kitünően“, 4 „jól“, 7 „kielégítően“ alkalmasnak találtatott 7 pedig nem állotta meg a vizsgát.

A vizsgára jelentkezők kis számából és a megjelenteknél tapasztalt készületlenségből azon szomorú következtetés vonható, hogy egyrészt az erdőbirtokosok saját érdeküket, az erdőtörvény 17. §-a alá tartozók pedig e mellett még az említett törvény 37. §-ának c) pontját nem méltatják kellő figyelemre, másrészt, hogy a vizsgajelöltek nagy részét erdő-tisztjeik nem oktatták, mint erről a bizottságnak a jelöltek által adott feleletekből meggyőződni bő alkalma volt. Valóban elszomorító látványt nyújtott az ily önmagukra hagyott egyének vergődése! Midőn ezen szomorú tapasztalatokat konstátálom, nem mulaszthatom el azon meggyőződésnek kifejezést adni, hogy minden oly erdőtiszt, ki erdőőreit ekképen elhanyagolja, nem mulasztást, de háromszoros vétket követ el. Vétkezik az erdészet ellen, vétkezik a birtokos ellen és vétkezik a szegény erdőőr ellen, kinek ma-holnap megélhetése, léte függ a szakvizsga letételétől.

Hogy a vizsgák jó eredményében mily része van a kellő oktatásnak, kitünik abból, hogy egy a vizsgán megjelent szegedi erdőőri szakiskola végzett növendéke, értelmes és szabatos feleleteivel a vizsgáló bizottság legnagyobb meglepését vivta ki.

Girtl Vincze,
járási főerdész.

XIII. Miskolczon.

Miskolczon ezuttal harmadszor tartattak erdőőri szakvizsgák.

A vizsgáló bizottság elnöke Vései Ferencz kir. erdőfelügyelő volt; vizsgáló biztosok pedig Podhraczký András, Coburg herczeg erdőigazgatója, Joász Alajos m. kir. főerdész és Bunyitay Gyula erdőmester. Borsodmegyét Miskolczy Pál megyei aljegyző képviselte.

Vizsgára engedélyt összesen 18-an nyertek s a vizsgához valamennyien meg is jelentek.

Az írásbeli vizsgán a bizottság következő 3 kérdést adta fel:

1. A vizsgajelölt kezelése alatt álló vágásban egy 6 egyénből álló munkáscsoport 920 ürköbméter tűzifát vágott; ebből 380 *m* hasáb, 320 *m* dorong és 220 *m* galyfa; mennyi a munkáscsoport keresete, ha egy *m* hasábfáért 30 kr, egy *m* dorongfáért 25 kr és egy *m* galyfáért 18 kr a vágatási bér?

2. A vizsgajelölt őrzésére bizott területen a szél több fát kidöntött, tegyen erről előljáró tisztjének jelentést és jelentse be azt is, hogy mennyi fát döntött ki a szél, milyen azok minősége és mik a méreteik?

3. Szabad-e a vágásokat legeltetni? és ha nem, miért? Irja le vizsgázó, hogy miképen szokás a legeltetés ellen tilalmazott területeket megjelölni?

Az írásbeli kérdések megfejtését és a szóbeli feleleteket összevetve, a vizsgáló bizottság által 4-en kitűnően alkalmasaknak, 5-en jól alkalmasaknak, 7-en kielégítően alkalmasaknak találtattak, 2-en pedig, csekély képzettségük miatt bizonyítványt nem kaptak. *y.*

Az 1886. évi erdőőri szakvizsgák eredménye, a fennebbieken (I.—XIII.) közölt adatok szerint a következőkben vonható össze :

Az összesen 13 helyen megtartott vizsgákon 281 egyén jelent meg, még pedig : Budapesten 15, Besztercebányán 28, Pozsonyban 26, Kassán 16, Temesvárt 47, Szombathelyen 39, Kolozsvárt 17, Máramaros-Szigeten 28, Zomborban 8, Pécssett 19, Miskolczon 18, Brassóban 14 és Debreczenben 6.

Ezek közül kitűnően alkalmasnak találtatott 39, vagyis 14⁰/₀, jól alkalmasnak 86, vagyis 30⁰/₀, kielégítően alkalmasnak 112, vagyis 40⁰/₀, nem alkalmasnak pedig 44, vagyis 16⁰/₀.

A vizsgát tehát összesen 237-en (84⁰/₀) tették le. *(Tb.)*

A f a p i a c z r ó l.

B u d a p e s t, december 31-én.

(B.) A most lejáró 1886. év nem tartozott a kielégítő üzleti évekhez, mert az általánosan kedvezőtlen gazdasági viszonyok a fapiacz körére is annyira bénítólag hatottak, hogy a faanyagok keresleti értéke lényegesen leszállott. A hazai faanyagokat illetőleg pedig még nem volt elég a külföldi kereslet nyomasztó volta, de tetézni kellett ezt még annak is, hogy a Romániával fennállott kereskedelmi szerződés felmondattván, a keleti piacot, mely az Adriát kivéve, ugy-